

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl samosoudkyně JUDr. Danou Anderovou ve věci žalobce **Vladimíra Nováka**, bytem [redacted], zast. JUDr. Pavlem Stratílkem, advokátem, se sídlem v Chocni, Jungmannova 302, proti žalovanému **Miroslavu Jonášovi**, bytem [redacted], zast. JUDr. Jarmilou Cindrovou, advokátkou, se sídlem v Ústí nad Orlicí, B. Němcové 74, o **zaplacení částky 151.727,20 Kč s přísl.**

t a k t o :

I. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci částku 151.727,20 Kč se 7,75 % úrokem ročně od 11.1.2012 do zaplacení, to vše do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žalovaný **je povinen** nahradit žalobci náklady řízení ve výši 46.086,-Kč, do 3 dnů od právní moci rozsudku, k rukám zástupce žalobce JUDr. Pavla Stratílka, advokáta se sídlem v Chocni, Jungmannova 302.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou soudu dne 8.2.2012 se žalobce domáhal toho, aby žalovanému byla uložena povinnost zaplatit žalobci částku 151.727,20 Kč s úrokem z prodlení od 11.1.2012 do zaplacení. Žalobce žalobu odůvodnil tím, že podle ústně uzavřené smlouvy o dílo provedl pro žalovaného dodávku a montáž solárního kolektoru Vaillant - Solar set 1P na ohřev teplé užitkové vody. Cenu díla vyúčtoval fakturou ze dne 30.12.2011 na částku 151.727,-Kč včetně DPH splatnou dne 10.1.2012. Žalovaný reklamoval nefunkčnost solárního kolektoru a jako vady díla uvedl nesplnění kapacitních podmínek a vychlazování bojleru během nočních hodin a požadoval odstranění těchto vad. Na základě reklamace žalobce zajistil kontrolu solárního systému technickým oddělením firmy Vaillant Group s.r.o., které doporučilo změnit sklon panelů na 45 stupňů, a žádá jiná závada pro provoz tohoto systému nebyla shledána. Žalobce doporučenou změnu sklonu panelů provedl, avšak žalovaný nadále reklamoval nefunkčnost systému. Z toho důvodu si žalobce objednal

zpracování znaleckého posudku Ing. Josefa Fabiána, znalce z odvětví stavby inženýrské ve specializaci ústředního vytápění a znalec dospěl k závěru, že zapojení solárního systému je provedeno dle dokumentace firmy Vaillant za použití všech doporučených komponent a nevykazuje žádné závady či pochybení způsobené montážní firmou. K vychlazování natopeného bojleru během nočních hodin, které žalovaný reklamuje, nemůže docházet přes solární systém, protože tento okruh je vybaven zpětnými armaturami této samovolné cirkulaci zabraňující. Žalobce proto další reklamace žalovaného neuznává, dílo považuje za řádně provedené a požaduje na žalovaném zaplacení ceny díla. Žalovaný trvá na svém tvrzení a dopisem ze dne 11.1.2012 od smlouvy o dílo odstoupil. Žalobce považuje odstoupení od smlouvy za neopodstatněné a účelové, neboť skutečným důvodem snahy žalovaného zrušit předmětnou smlouvu je neposkytnutí dotace v rámci programu zelená úsporám.

Žalovaný k žalobě uvedl, že nárok žalobce není po právu. Žalobce a žalovaný uzavřeli ústní dohodu o vyhotovení díla, když předmětem dohody mělo být dodání a montáž solárního kolektoru Vaillant - Solar Set 1P na ohřev teplé užitkové vody. Žalovaný si objednal u žalobce tento solární systém na domě čp. [REDAKCE]. Žalobce pro žalovaného dle ústní dohody dílo provedl, ale nekvalitně a solární systém nikdy nefungoval tak, jak měl. Proto žalovaný nefunkčnost solárního systému reklamoval. Po ukončení díla žalobce dílo žalovanému předal. I poté došlo k reklamám kvality díla a protože solární systém nebyl stále funkční, žalobce tvrzenou vadu neodstranil, proto žalovaný dopisem ze dne 11.1.2012 odstoupil od smlouvy o dílo a navrhl žalobci odvoz solárního systému, což žalobce neučinil. Žalovaný poukazuje na to, že si žalobce nikdy nevyžádal projektovou dokumentaci od domu. Žalobce přijel do domu a žalovanému sdělil, jaké zařízení dodá. Voda dodávaná solárním systémem je málo ohřátá, brzy vychladne a bojler vychládá přes noc. Je pravdou, že k žalovanému se dostavili zástupci firmy Vaillant Group s.r.o., kteří doporučili změnu sklonu panelů, což bylo provedeno, ale k odstranění vady nedošlo, když systém dodával stále málo teplé vody. Z toho důvodu, že dílo dodané žalobcem není funkční a žalovaný oprávněně odstoupil od smlouvy, žalovaný navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

Soud vzal za prokázané tyto skutečnosti:

Ze shodného vyjádření obou účastníků bylo zjištěno, že předmětem ústně uzavřené smlouvy o dílo byla dodávka a montáž solárního kolektoru a zvýšení kapacity zařízení pro ohřev teplé užitkové vody, které žalovaný měl.

Z vyjádření žalovaného učiněného při jednání dne 20.9.2012 bylo soudem zjištěno, že žalovaný reklamoval funkčnost dodaného zařízení, neboť žalobce vyměnil žalovaným užívaný 200 l bojler na 300 l a solární kolektory ohřály vodu, jen když svítilo slunce. Je skutečností, že žalobce zajistil i náhradní zdroj ohřevu teplé užitkové vody. Voda však nebyla dost teplá.

Ze znaleckého posudku Ing. Vladimíra Chalupného, znalce z oboru ústřední vytápění, stavebnictví - inženýrské stavby, bylo soudem zjištěno, že solární systém v objektu žalovaného vykazoval vady spočívající v tom, že nebyla vypracována projektová dokumentace soustavy ohřevu užitkové vody, nebyla zjištěna potřeba teplé užitkové vody buď výpočtem podle ČSN, nebo prostřednictvím rozborů provozu, celková plocha osazených slunečních plochých kolektorů je nedostatečná pro potřeby devíti osob, navržený objem zásobníků je nedostatečný, nastavený sklon kolektorů je pro ohřev užitkové vody nevýhodný, když je třeba zvolit úhel 45 stupňů, na pojistném ventilu není osazena odtoková trubka se zaústěním do odpadu a tudíž hrozí nebezpečí opaření osob, na rozvodném potrubí nebyla

nalezena zpětná armatura (může být zakryta tepelnou izolací), je doporučováno na výstupním potrubí z kolektorů před odvodušňovací ventil umístit odvodušňovací nádobku a docílit tím účinnějšího odvodušňení a na rozvodné potrubí je třeba umístit i kalník. Všechny tyto vady jsou odstranitelné. Znalec navrhl nutné úpravy, a to osadit další dva kolektory, vyměnit zásobník teplé užitkové vody objemu 300 l za zásobník objemu 450 l, vyměnit nebo doplnit stávající expanzní nádoby, zapojit nové kolektory na rozvodné potrubí a zkontrolovat, zda rozvodné potrubí a čerpadlová skupina vyhoví svými parametry i po provedené rekonstrukci a dále upravit sklon kolektorů, pokud již nebyl upraven. Z výslechu znalce soud dále zjistil, že nainstalovaný solární systém ohřívá vodu v daném objektu nedostatečně, a to z důvodu v počtu uživatelů. Kdyby v objektu bydlelo méně lidí, ohřeje vodu dostatečně a bylo by jí dost. Instalovaný solární systém je schopen ohřát 300 l bojler na max. 45°C až 55°C a tento set funguje od počátku května do konce září. Pro období zimní je v ohříváči nainstalován elektrický ohřev. Ten spouští uživatel. Elektrický ohřev musí být schopen vodu dostatečně ohřát. Žádný zákon ani norma dle znalce nestanovuje povinnost vypracovat pro účely instalace solárního systému projektovou dokumentaci. Počet osob užívajících teplou užitkovou vodu v objektu žalovaného znalce zjišťoval od žalovaného. Zpočátku vodu užívalo devět lidí, poté osm. V posudku znalec konstatuje sklon solárních panelů v době instalace. V době šetření znalce již byl 45 stupňů. Zpětnou armaturu neviděl, neboť byla zakryta izolací a připouští, že tam je. Ohledně odvodušňovací nádobky následně zjistil, že solární sety mají solární rychloodvodušňovač, čímž je závada vyřešena. Ohledně nedostatku odtokové trubky hrozí opaření lidí. Tyto závady však nemohou způsobovat ochlazování ohřáté vody v bojleru. Podle znalce voda v bojleru nestačila pro devět lidí. Spotřeba je větší, dotéká studená voda a ta vodu ochlazuje. Znalec neví, z jakého důvodu by mělo dojít k extrémnímu vychlazování ohřátého bojleru, když se jedná o set od výrobní firmy a zapojení je triviální. Znalec nezjišťoval, zda skutečně existuje žalovaným popisovaná závada, tedy že vyhřátý bojler přes noc vychladne. Tuto skutečnost ani zjišťovat nemohl, neboť i podle sdělení žalovaného po dobu jednoho roku je v objektu nainstalován bojler o objemu 400 l a na ohřátí takového bojleru nainstalovaný solární systém nestačí. Ten je určen k ohřátí bojleru max. 300 l.

Z účastnické výpovědi žalobce soud zjistil, že se s žalovaným dohodl na zajištění solárního ohřevu vody, tedy na instalaci zásobníku teplé užitkové vody a panelů. Žalovaný měl v té době 200 l zásobník a bylo dohodnuto, že bude stačit nově nainstalovat 300 l zásobník. Zásobník se ohřívá přes solární panely, když svítí slunce. Potom je schopen ohřát vodu až na teplotu kolem 60°C a když se voda v panelech ohřeje, sepne čerpadlo, které vodu vede do zásobníku. Když slunce nesvítí, sepíná se topné těleso, které vodu ohřívá anebo pokud je zapnuté ústřední topení, voda se ohřívá přes toto ústřední topení. Celou soustavu spouštěl revizní technik. Žalovaný reklamoval solární systém, když uváděl, že voda se vychlazuje přes kolektory. To ale není možné, protože je tam namontována zpětná klapka. Topným tělesem a napojením na ústřední topení byl ohřev vody zajištěn pro případ, že slunce nesvítí a tedy vodu neohřívá. Cena byla sjednána ve výši ceny solárního setu, dále se do soustavy doplňovalo topné těleso. Žalobce si již nepamatuje, jakým způsobem byli účastníci domluveni na ceně montáže. Dílo předával servisní technik [REDAKCE]. Zapojení cirkulačního čerpadla žalobce nekontroloval, nepatří již do solárního systému a žalovaný na to měl zajištěného elektrikáře od jiné firmy. Instalovaným systémem došlo ke zvýšení kapacity teplé vody, když dříve tam byl 200 l zásobník. O počtu osob se účastníci asi nebavili.

Z účastnické výpovědi žalovaného soud zjistil, že na základě ústně uzavřené smlouvy se dohodl s žalobcem o montáži solárního kolektoru za účelem zvýšení kapacity teplé užitkové vody. Dříve měli v domě 200 l bojler a žalobce doporučil 300 l a žalovaný s navrženým řešením souhlasil. Účastníci se nebavili o tom, o kolik by mělo dojít ke zvýšení

kapacity užitkové vody. Žalovaný si již nepamatuje, ale myslí si, že mluvili o osmi lidech. Žalobce realizoval jím navržené řešení a technik uváděl systém do provozu. Po zapojení celého systému v bojleru nebyla teplá voda, proto žalovaný žalobce kontaktoval, protože teplou vodu musel zajišťovat elektrokotlem a topnou spirálou. Jen někdy solár vodu ohřál na 59°C. Jezdili tam technici a měnil se sklon panelu. Poté, co žalovaný obdržel fakturu, odstoupil do smlouvy. Slunce ohřívalo vodu, a to celých 300 l, ale topná spirála ohřála jen 80 l vody. Pokud nesvítilo slunce, nebyla teplá voda. Ohledně ceny byli účastníci domluveni na tom, že set bude stát asi 110.000,-Kč a něco bude zapláceno za montáž, dle něj, ale není si tím jistý, se mluvilo o částce 120.000,-Kč.

Z faktury č. 2011096 splatné dnem 10.1.2012 soud zjistil, že žalobce účtuje žalovanému celkem 137.619,30 Kč, včetně DPH 151.727,20 Kč, a to za dodaný materiál včetně práce.

Z listiny nazvané Údaje o výrobku a jeho uvedení do provozu datované dnem 21.2.2011 soud zjistil, že ██████ prohlásil, že po provedené kontrole může být výrobek trvale provozován a evidenční list bude odeslán firmě Vaillant Group Czech s.r.o. Žalovaný tuto listinu podepsal a prohlásil, že byl řádně seznámen s obsluhou výrobku Vaillant a vzal na vědomí, že výrobce doporučuje pravidelnou servisní prohlídku výrobku jednou ročně provedenou pověřenou firmou vždy po topné sezóně.

Z popisu výrobku a projektování systému solárních panelů bylo soudem zjištěno, že v případě instalace solárního systému k ohřevu teplé vody stabilitu zásobování teplou vodou zajišťuje dohřev, který v případě potřeby dohřívá horní část zásobníku na požadovanou teplotu. Aby se solární energie využívala efektivně, ponechává se dolní část zásobníku na co možná nejnižší teplotní úrovni. Když se ze zásobníku odebere teplá voda, doteče studená voda automaticky do dolní části zásobníku. Dimenzování solárních zásobníků se orientuje na jedné straně na potřebu teplé vody a na chování uživatele a na druhé straně se přizpůsobuje zvolené ploše kolektoru.

Z vyjádření zástupce firmy Vaillant Group bylo zjištěno, že při kontrole solárního systému v místě bydliště žalovaného byl doporučen optimální sklon panelů na úhel 45 stupňů, když původní nastavení bylo více než 60 stupňů. Dále nebyla shledána pro provoz tohoto systému žádná jiná závada. Nabíjení zásobníku je provedeno pouze solárním ziskem a elektrickou patronou. Vstup je připojený na studniční vodu.

Ze znaleckého posudku Ing. Josefa Fabiána, který soud hodnotil jako listinný důkaz, bylo zjištěno, že se účastnil místního šetření dne 10.10.2011 a shledal, že zapojení solárního systému je provedeno dle doporučeného schématu od firmy Vaillant a byla pouze provedena úprava náklonu kolektorů dle doporučení techniků této firmy. Konstatoval, že vše je provedeno na základě dokumentace od výrobce a za použití všech doporučených komponent a nevykazuje žádné závady či pochybení způsobené montážní firmou. K vychlazení natopeného bojleru během nočních hodin, které majitel reklamuje, nemůže docházet přes solární systém, protože okruh je vybaven zpětnými armaturami této samovolné cirkulaci zabraňující. Ing. Josef Fabián se vyjádřil i k znaleckému posudku vypracovanému v rámci řízení soudu, když uvedl, že objem zásobníku 300 l je dostatečný pro šest osob. Zpětná armatura je osazena v čerpadlové skupině solárního setu, také automatická odvzdušňovací nádoba je na výstupním potrubí, je nutné doplnit přepadovou trubku. Ing. Josef Fabián se také vyjádřil v tom smyslu, že žalovaný nereklamoval nedostatečný ohřev teplé užitkové vody,

neupozorňoval na velký počet osob, který je zmiňován v posudku soudního znalce, ale poukazoval na noční vychlazování systému teplé užitkové vody.

Po provedeném dokazování soud dospěl k těmto právním závěrům. Soud vychází z toho, že mezi účastníky byla uzavřena ústní smlouva o dílo ve smyslu ustanovení § 631 a násl. OZ. Na základě tohoto ustanovení se smlouvou o dílo zavazuje objednatel ten, komu bylo dílo zadáno, že je za sjednanou cenu provede na své nebezpečí. K podstatným náležitostem smlouvy o dílo patří dohoda o předmětu smlouvy a o poskytnutí ceny za dílo. Výše ceny není podstatnou náležitostí smlouvy, bez níž by k uzavření smlouvy nedošlo. Soud na základě provedených důkazů, z tvrzení žalobce obsaženého v žalobě, z účastnických výpovědí obou účastníků, dospěl k závěru, že předmětem mezi nimi ústně uzavřené smlouvy o dílo byla dodávka a montáž solárního kolektoru Vaillant - Solar Set 1P za účelem zvýšení dosavadní kapacity zařízení pro ohřev teplé užitkové vody. Předmětem smlouvy o dílo byla i výměna dosud žalovaným užívaného 200 l bojleru za 300 l. Na základě takto uzavřené smlouvy o dílo žalobce sjednaný předmět a rozsah díla žalovanému dodal a také řádně předal, o čemž svědčí mj. potvrzení o uvedení díla do provozu servisním technikem [REDAKCE]. Oba účastníci se dále shodují v tom, že žalovaný reklamoval vady díla, když na základě shodných vyjádření obou účastníků soud dospěl k závěru, že předmětem reklamace byla skutečnost, že vyhřátá voda v bojleru přes noc vychladne. V rámci své účastnické výpovědi žalovaný uvedl, že po zapojení celého systému v bojleru nebyla teplá voda, proto žalobce kontaktoval, protože vodu musel zajišťovat elektrokotlem a topnou spirálou. Slunce sice ohřívalo vodu, a to celých 300 l, ale topná spirála ohřála jen 80 l vody. Pokud nesvítilo slunce, nebyla teplá voda. V tomto směru soud posuzoval vztah mezi účastníky podle ustanovení § 652 a násl. OZ. Práva z odpovědnosti za vady v dané věci bylo nutné posoudit výlučně podle ustanovení § 653 až § 655 OZ. Soud totiž vycházel z toho, že mezi účastníky byl uzavřen zvláštní druh smlouvy o dílo, a to smlouva o opravě a úpravě věci. Jejím předmětem je oprava nebo úprava již existujících věcí, v tomto případě nemovitosti ve vlastnictví žalovaného. Předmětem smlouvy o opravě a úpravě věci není vytvoření věci nové, když o úpravu či opravu se jedná právě v případě, že předmětem smlouvy je zhotovení součástí věci hlavní, nikoliv vytvoření nové samostatné věci. Protože solární systém byl pevně zabudován do nemovitosti užívané žalovaným, nejedná se o věc samostatnou, ale právě o součást této nemovitosti. Práva a povinnosti účastníků smlouvy o opravě a úpravě věci se řídí jednak obecnými ustanoveními smlouvy o dílo uvedené v § 632 až § 643 OZ, ustanovení § 653 až § 656 potom obsahují zvláštní úpravu, která má před uvedenými obecnými ustanoveními přednost. Zvláštní úprava se týká jen odpovědnosti za vady. Podle ustanovení § 653 odst. 1 OZ zhotovitel odpovídá za vady, která má provedená oprava nebo úprava věci při převzetí věci objednatelem, jakož i za vady, které se vyskytnou po převzetí věci v záruční době. Vadou se přitom rozumí nedostatek těch funkčních, vzhledových či jiných vlastností věci, jichž mělo být právě opravou nebo úpravou dosaženo. Záruční doba je upravena v ustanovení § 654 OZ. Podle ustanovení § 655 odst. 1 a 2 OZ je-li věc opravena nebo upravena vadně, má objednatel právo na bezplatné odstranění vady. Zhotovitel je povinen vadu odstranit v nejdéle dohodnuté lhůtě. Nelze-li vadu odstranit nebo neodstranil-li ji zhotovitel v dohodnuté lhůtě anebo vyskytne-li se vada znovu, má objednatel právo na zrušení smlouvy nebo na přiměřené snížení ceny opravy nebo úpravy. Práva z odpovědnosti za vady musí být uplatněna u zhotovitele v záruční době, jinak zaniknou. V této věci soud vychází z toho, že žalovaný reklamoval včas vady díla spočívající v tom, že po zapojení celého systému v bojleru nebyla teplá voda, pokud nesvítilo slunce, příp. že voda přes noc v bojleru vychládala. Tvrzená vada díla spočívající v tom, že vyhřátá voda v bojleru přes noc vychladla, nebyla v rámci tohoto řízení vůbec zjištěna. Znalec, který vypracovával znalecký posudek, uvedl, že tuto vadu nezjišťoval a ani zjistit nemohl, neboť v objektu je již nyní nainstalován

bojler o objemu 400 l a na ohřátí takového bojleru nainstalovaný solární systém jistě nestačí, neboť ten je určen k ohřátí bojleru max. 300 l. Skutečnost, že solární systém neohřeje teplou užitkovou vodu pro uživatele objektu žalovaného v případě, že nesvítí slunce, dle názoru soudu, a vyplývá to i z výsledku znalce, není vadou díla. Sám znalec uvedl, že instalovaný solární systém je schopen ohřát 300 l bojler na max. 45°C až 55°C, ovšem pouze v období od počátku května do konce září. Pro období zimní nebo pro období, kdy slunce nesvítí, je nainstalován elektrický ohřev, který spouští uživatel a který musí být schopen vodu dostatečně ohřát. Závady, které znalec vyjmenoval ve svém znaleckém posudku, potom nemohou způsobovat ochlazování vyhřáté vody v bojleru.

Soud tedy vychází z toho, že dílo bylo dle objednávky žalovaného řádně provedeno, když rozsah provedeného díla byl mezi účastníky dohodou ujednan. Žalovaným namítaná vada, že vyhřátý bojler přes noc vychladne, nebyla v řízení prokázána (ani přes poučení dané dle ustanovení § 118a odst. 3 o.s.ř.). Skutečnost, že solární systém neohřeje vodu v případě, že nesvítí slunce, není vadou díla. Pro tento účel jsou určeny další způsoby ohřátí teplé užitkové vody. Pokud teplou užitkovou vodu v objektu užívá více osob a voda se nestačí ohřívát, soud vychází z toho, že se nejedná o vadu díla, neboť rozsah díla byl mezi účastníky ujednan. Na základě těchto závěrů soud vychází z toho, že zhotovitel má právo na zaplacení ceny díla, které objednatel převzal (a to i na základě závěrů, ke kterým dospěl Nejvyšší soud - např. v rozsudcích 33Odo 48/2002 nebo 33Cdo 220/2012). Protože soudem nebyly zjištěny vady díla, resp. nedostatky, které žalovaný za vady považoval, nejsou vadami díla, potom žalovaným učiněné odstoupení od smlouvy soud považuje za sice právně možné, ale neúčinné a žalobě bylo v plném rozsahu vyhověno. Žalobcem vyúčtovaná cena díla přitom odpovídá předběžnému ujednání mezi účastníky.

Vzhledem k prodlení žalovaného bylo žalobci přiznáno také právo na zákonné úroky z prodlení ode dne následujícího po splatnosti faktury, když výše zákonných úroků z prodlení odpovídá nařízení vlády č. 142/1994 Sb., v platném znění.

Protože žalobce byl se svou žalobou úspěšný, je žalovaný povinen nahradit podle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř. žalobci také náklady řízení spočívající v zaplaceném soudním poplatku ve výši 7.590,-Kč, dále odměnu advokáta za pět úkonů právní služby po 7.180,-Kč, pětkrát náhradu hotových výdajů po 300,-Kč a náhradu za promeškaný čas za šest započatých půlhodin po 100,-Kč -, vše podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., dále cestovné za cestu z Chocně do Ústí nad Orlicí a zpět, a to ve dnech 20.9.2012 za použití vozidla s průměrnou spotřebou 8 l na 100 km a ceně benzínu Natural 95 34,90 Kč (cesta dvakrát 20 km) - celkem 260,-Kč a dále za cestu z Chocně do Ústí nad Orlicí a zpět - dvakrát 20 km - vozem s průměrnou spotřebou 6,5 l na 100 km, ceně benzínu Natural 95 36,10 Kč - celkem 236,-Kč. Celkové náklady představují částku 46.086,-Kč a žalovaný je povinen je nahradit podle ustanovení § 149 o.s.ř. k rukám zástupce žalobce.

Lhůtu k plnění soud stanovil ve výroku I. i II. dle ustanovení § 160 odst. 1 o.s.ř., do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení stejnopisu písemného vyhotovení, dvojmo, prostřednictvím zdejšího soudu ke Krajskému soudu v Hradci Králové. Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem splněna řádně a včas, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ústí nad Orlicí dne 27.11.2013

JUDr. Dana Anderová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost: Lucie Marešová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dany Mazákové a soudkyň JUDr. Miluše Krejzlíkové a Mgr. Martiny Nyplové ve věci žalobce **Vladimíra Nováka**, bytem _____, zastoupeného JUDr. Pavlem Stratílkem, advokátem se sídlem v Choceň, Jungmannova 302, proti žalovanému **Miroslavu Jonášovi**, bytem _____, zast. JUDr. Jarmilou Cindrovou, advokátkou se sídlem v Ústí nad Orlicí, B. Němcové 74, o zaplacení 151.727,20 Kč s příslušenstvím, k odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 27. 11. 2013, č. j. 5C 15/2012-68, **t a k t o :**

I. Rozsudek okresního soudu **se m ě n í** takto:

Žaloba, o zaplacení 151.727,20 Kč se 7,75% úrokem ročně od 11. 1. 2012 do zaplacení, se zamítá.

II. Žalobce je povinen nahradit žalovanému k rukám jeho zástupce do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku náklady řízení před okresním soudem ve výši 45.254 Kč.

III. Žalobce je povinen nahradit České republice – Okresnímu soudu v Ústí nad Orlicí

(K. ř. č. 1a – rozsudek)

náklady řízení před okresním soudem ve výši 3.974 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

IV. Žalobce je povinen nahradit žalovanému náklady odvolacího řízení ve výši 27.314,21 Kč k rukám jeho zástupce do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem okresní soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci 151.727,20 Kč se 7,75 % úrokem ročně od 11. 1. 2012 do zaplacení (výrok I) a povinnost nahradit žalobci náklady řízení ve výši 46.086 Kč k rukám JUDr. Pavla Stratílka (výrok II); vše do tří dnů od právní moci rozsudku. Doplnujícím usnesením Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 15. ledna 2014, č. j. 5C 15/2012-83, byla žalovanému uložena povinnost nahradit České republice – Okresnímu soudu v Ústí nad Orlicí náklady řízení ve výši 3.974 Kč do tří dnů od právní moci usnesení.

V odůvodnění rozsudku okresní soud zhodnotil provedené důkazy a vzal za prokázané, že mezi účastníky byla uzavřena ústní smlouva o dílo, jejímž předmětem byla dodávka a montáž solárního kolektoru Vaillant – Solar set 1P za účelem zvýšení dosavadní kapacity zařízení pro ohřev teplé užitkové vody. Předmětem byla i výměna dosud žalovaným užívaného dvěstělitrového bojleru za třístalitrový. Na základě takto uzavřené ústní smlouvy o dílo žalobce sjednaný předmět díla žalovanému dodal a řádně předal, o čemž svědčí mimo jiné potvrzení o uvedení díla do provozu servisním technikem. Okresní soud uzavřel, že mezi účastníky byla uzavřena smlouva o opravě a úpravě věci, neboť solární systém byl pevně zabudován do nemovitosti užívané žalovaným, nejedná se o věc samostatnou, ale právě o součást nemovitosti. Práva a povinnosti účastníků smlouvy o opravě a úpravě věci se řídí jednak obecnými ustanoveními smlouvy o dílo uvedenými v § 632 až 643 obč. zák., ustanovení § 653 až 656 obč. zák. potom obsahují zvláštní úpravu, která má před uvedenými obecnými ustanoveními přednost, přičemž zvláštní úprava se týká jen odpovědnosti za vady. Žalovaný včas reklamoval u žalobce vady díla spočívající v tom, že po zapojení celého systému nebyla v bojleru teplá voda, pokud nesvítilo slunce, a že voda přes noc v bojleru vychladne. Tvrzená vada díla spočívající v tom, že vyhřátá voda v bojleru přes noc vychladne, nebyla zjištěna. Znalec Ing. Vladimír Chalupný ve své výpovědi uvedl, že tuto vadu nezjišťoval a ani zjistit nemohl, neboť v objektu žalovaného je již nyní nainstalován bojler o objemu 400 litrů a na ohřátí takového bojleru nainstalovaný solární systém nestačí, neboť ten je určen k ohřátí bojleru maximálně 300 litrů. Závady, které znalec Ing. Vladimír Chalupný uvedl ve svém znaleckém posudku ze dne 6. 5. 2013, č. 219/2013, nemohou ochlazování vyhřáté vody v bojleru způsobovat. Skutečnost, že solární systém neohřeje teplou užitkovou vodu pro uživatele objektu žalovaného v případě, že nesvítí slunce, není vadou. Znalec uvedl, že instalovaný solární systém je schopen ohřát 300litrový bojler maximálně na 45 až 55 stupňů, ovšem pouze v období od počátku května do konce září. Pro

(K. ř. č. 1a – rozsudek)

období zimní nebo pro období, kdy slunce nesvítí, je nainstalován elektrický ohřev, který spouští uživatel, a který není schopen vodu dostatečně ohřát. Okresní soud tedy uzavřel, že dílo bylo dle objednávky žalovaného řádně provedeno a žalovaným namítaná vada, že vyhřátý bojler přes noc vychladne, nebyla v řízení prokázána. Skutečnost, že solární systém neohřeje vodu v případě, že nesvítí slunce, není vadou díla. Okresní soud též uvedl, že pokud teplou užitkovou vodu v objektu užívá více osob a voda se nestačí ohřívát, nejedná se o vadu díla. Pokud tedy žalovaný pro vady díla, které reklamoval, odstoupil od smlouvy o dílo dopisem ze dne 11. 1. 2012, není jeho odstoupení účinné. Žalobce tedy má právo na zaplacení ceny díla, které žalovaný převzal a žalobcem vyúčtovaná cena díla odpovídá předběžnému ujednání mezi účastníky.

Proti rozsudku okresního soudu podal žalovaný včas odvolání. Namítal, že předmětem smlouvy o dílo byla dodávka a montáž solárního kolektoru a zvýšení kapacity zařízení pro ohřev teplé užitkové vody. Žalobcem dodané dílo však nespĺňovalo žalovaným požadované navýšení kapacity, voda nedosahovala takové teploty, aby žalovaný nemusel vodu dohřívát s vyššími náklady. Žalobce tedy nespĺnil kapacitní podmínky, dodaný systém je funkční, ale nespĺňuje kapacitní podmínky. Žalobce dodal solární systém, který napojil na kotel na tuhá paliva (žalovaný v době, kdy nesvítí slunce a chce mít teplou vodu, musí topit v kotli na tuhá paliva) a na noční proud. Žalobce neprokázal, že si žalovaný objednal solární kolektor Vaillant – Solar set 1P na ohřev teplé užitkové vody, který dodal do systému teplé vody v budově ve vlastnictví žalovaného. Žalobce si vůbec nezjišťoval, kolik osob se v domě zdržuje a jaká je spotřeba teplé vody. Neohřátí vody solárním systémem v případě, že nesvítí slunce, je vadou díla. Žalovaný si objednal ohřev teplé užitkové vody, resp. zvýšení objemu teplé užitkové vody, celoročně a celodenně. Pokud se domníval, že voda v systému chladne zejména přes noc, pak tuto skutečnost nelze dávat k jeho tíži, protože není odborníkem. Žalobce též neprokázal, v jaké výši byla sjednána cena díla a žalovanému nelze uložit povinnost zaplatit cenu díla vyúčtovanou žalobcem. Navrhl, aby byl rozsudek okresního soudu změněn a žaloba byla zamítnuta.

Odvolací soud postupoval podle občanského soudního řádu ve znění účinném do 31. 12. 2013 (článek II bod 2 zákona č. 293/2013 Sb., který s účinností od 1. 1. 2014 občanský soudní řád novelizoval). Dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

Dle § 3028 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb. tímto zákonem se řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne nabytí jeho účinnosti, přičemž v posuzovaném případě byla smlouva o dílo uzavřena v roce 2011, a proto se práva a povinnosti účastníků řídí zákonem č. 40/1964 Sb. účinném do 31. 12. 2013.

Dle § 631 obč. zák. smlouvou o dílo zavazuje se objednatel ten, komu bylo dílo zadáno (zhotovitel díla), že je za sjednanou cenu provede na své nebezpečí. Podstatnými náležitostmi smlouvy o dílo jsou dohoda o předmětu smlouvy (o díle) a o poskytnutí ceny za dílo. Vedle těchto náležitostí, bez nichž smlouva o dílo není platně uzavřena, se mohou účastníci dohodnout na dalších ustanoveních, zejména na jakosti díla, na době jeho zhotovení a na součinnosti objednatele při provedení díla. Výše ceny není podstatnou náležitostí smlouvy, bez níž by k uzavření smlouvy o dílo nedošlo. Rovněž lhůta k plnění (doba, kdy má být dílo zhotoveno) ani místo, kde má být služba poskytnuta, nepatří mezi podstatné náležitosti smlouvy. Zákon upravuje dva druhy smlouvy o dílo, a to zhotovení věci na

(K. ř. č. 1a – rozsudek)

zakázku a opravu či úpravu věci. Rozlišení, o jaký druh smlouvy o dílo v konkrétním případě jde, závisí především na obsahu dohody smluvních stran o předmětu závazku zhotovitele. Má-li být věc teprve vytvořena, popřípadě změněna sama podstata věci již existující, jde o zhotovení věci, zatímco má-li být existující věc toliko pozměněna bez změny její podstaty, jde o úpravu (opravu) věci.

Dle § 652 odst. 1 obč. zák. jde-li o opravu nebo úpravu věci, vznikne objednateli právo, aby mu zhotovitel podle jeho objednávky provedl opravu nebo úpravu věci; zhotoviteli vznikne právo, aby mu objednatel zaplatil cenu za opravu nebo úpravu věci. Dle odstavce 2 citovaného ustanovení opravou věci je činnost, kterou se zejména odstraňují vady věci, následky jejího poškození nebo účinky jejího opotřebení. Úpravou věci je činnost, kterou se zejména mění povrch věci nebo její vlastnosti.

Dle § 653 odst. 1 obč. zák. zhotovitel odpovídá za vady, které má provedená oprava nebo úprava při převzetí věci objednatelem, jakož i za vady, které se vyskytnou po převzetí věci v záruční době. Dle odstavce 2 citovaného ustanovení zhotovitel odpovídá také za vady, jejichž příčinou je vadnost věci, která má být opravena nebo upravena, či nevhodnost pokynů objednatele, jestliže ho na vadnost věci či nevhodnost pokynů neupozornil.

Dle § 654 odst. 1 obč. zák. záruční doba je tři měsíce, není-li sjednána nebo zvláštními předpisy stanovena jinak; u stavebních prací je záruční doba nejméně 18 měsíců. Záruční doba vymezuje jednak délku trvání odpovědnosti za vady, které se vyskytnou po převzetí opravené či upravené věci, a jednak dobu, v níž musí být práva z odpovědnosti za vady u zhotovitele uplatněna. Záruční doba běží od předání věci, je-li opravována u zhotovitele, jinak ukončením díla. Neuplatní-li objednatel v záruční době u zhotovitele právo z odpovědnosti za vady zhotovené věci, právo se prekludovalo. Protože lhůta k uplatnění práv z odpovědnosti za vady je lhůtou hmotněprávní, je třeba tento úkon (reklamací) ve stanovené lhůtě doručit zhotoviteli.

Dle § 655 odst. 1 obč. zák., je-li věc opravena nebo upravena vadně, má objednatel právo na bezplatné odstranění vady. Zhotovitel je povinen vadu odstranit nejdéle v dohodnuté lhůtě. Nelze-li vadu odstranit nebo neodstraní-li ji zhotovitel v dohodnuté lhůtě, anebo vyskytne-li se vada znovu, má objednatel právo na zrušení smlouvy nebo na přiměřené snížení ceny opravy nebo úpravy.

Dle § 48 odst. 1 obč. zák. může účastník od smlouvy odstoupit, jen jestliže je to v tomto zákoně stanoveno nebo účastníky dohodnuto. Dle odstavce 2 citovaného ustanovení se smlouva odstoupením od počátku ruší, není-li právním předpisem stanoveno nebo účastníky dohodnuto něco jiného.

Ze smlouvy o opravě a úpravě věci uzavřené podle § 652 obč. zák. vznikne objednateli právo, aby mu zhotovitel podle jeho objednávky provedl opravu nebo úpravu věci; zhotoviteli vznikne právo, aby mu objednatel zaplatil cenu za opravu nebo úpravu věci. Poruší-li zhotovitel závazkovou povinnost provést řádně opravu či úpravu věci; výsledek opravy (úpravy) vykazuje při převzetí věci objednatelem nebo v záruční době vady, odpovídá zhotovitel za tyto vady (§ 653 obč. zák.) a objednatel se v rámci odpovědnosti za vady může po něm domáhat bezplatného odstranění vady, opravy či úpravy. Vadou, kterou má provedená oprava (úprava), se přitom rozumí zejména absence těch funkčních, vzhledových či jiných vlastností věci, jichž mělo být její opravou (úpravou) dosaženo. Při provedení opravy

(K. ř. č. 1a – rozsudek)

(úpravy) věci musí zhotovitel v rámci smlouvy respektovat pokyny objednatele. Nedodržení těchto pokynů, projeví-li se ve výsledku díla, představuje vadné plnění. Jestliže jsou pokyny objednatele nevhodné, je zhotovitel povinen bez zbytečného odkladu upozornit objednatele na nevhodnost pokynů, podle nichž má být oprava (úprava) provedena. Trvá-li objednatel přes upozornění na provedení opravy (úpravy) podle jeho nevhodných pokynů, může zhotovitel od smlouvy odstoupit. Nevyužije-li tohoto práva a opravu (úpravu) podle pokynů objednatele provede, neodpovídá za vady opravy (úpravy) v důsledku toho vzniklé. Jinými slovy řečeno, zhotovitel odpovídá za vady, jejichž příčinou byla nevhodnost pokynů objednatele, jestliže nesplnil svou povinnost a objednatele na nevhodnost pokynů neupozornil. Nevhodnost pokynů objednatele se přitom může týkat požadavku na použití určitého materiálu, postupu či způsobu při opravě (úpravě) věci. Pod pojmem řádného vykonání povinnosti provést opravy věci je třeba chápat takové provedení opravy, při kterém se postupuje pečlivě a odborně v souladu s technologickými zásadami.

Právo na odstranění vady je základním nárokem objednatele a představuje možnost domáhat se bezplatného, včasného a řádného odstranění vady. Bylo-li právo uplatněno důvodně, je zhotovitel povinen vadu odstranit v dohodnuté lhůtě. Nebyla-li tato lhůta dohodnuta, je zhotovitel povinen vadu odstranit bez zbytečného odkladu. Jde-li o vadu neodstranitelnou (z důvodů objektivních – nelze ji odstranit, nebo subjektivních – zhotovitel ji neodstranil včas), má objednatel právo na zrušení smlouvy nebo na přiměřené snížení ceny opravy nebo úpravy.

Dle § 3030 zákona č. 89/2012 Sb. i na práva a povinnosti, která se posuzují podle dosavadních právních předpisů, se použijí ustanovení části první hlavy I., tzn. i § 5 citovaného zákona.

Dle § 5 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb. kdo se veřejně nebo ve styku s jinou osobou přihlásí k odbornému výkonu jako příslušník určitého povolání nebo stavu, dává tím najevo, že je schopen jednat se znalostí a pečlivostí, která je s jeho povoláním nebo stavem spojena. Jedná-li bez této odborné péče, jde to k jeho tíži.

V posuzovaném případě byla mezi účastníky uzavřena ústní smlouva o dílo, jejímž předmětem byla dodávka a montáž solárního kolektoru Vaillant – Solar set 1P na ohřev teplé užitkové vody a zvýšení kapacity zařízení pro ohřev teplé užitkové vody. Žalobce dílo provedl a žalovanému předal, přičemž žalovaný dílo převzal, jak vyplývá ze zápisu o uvedení díla do provozu ze dne 21. 2. 201. Žalobce by tedy měl právo na zaplacení ceny díla. Žalovaný však včas reklamoval u žalobce vady díla, a to nesplnění kapacitních podmínek, vychlazování bojleru během nočních hodin, a to, že voda je málo teplá. Okresní soud uzavřel, že vada díla spočívající v tom, že bojler přes noc vychladne, nebyla zjištěna, a skutečnost, že solární systém neohřeje teplou užitkovou vodu pro uživatele objektu žalovaného v případě, že nesvítí slunce, není vadou díla. Uzavřel též, že pokud teplou užitkovou vodu v objektu užívá více osob a voda se nestačí ohřívat, nejedná se o vadu díla, neboť rozsah díla byl mezi účastníky sjednán. Odvolací soud tento závěr nesdílí. Dle výpovědi znalce Ing. Vladimíra Chalupného, který v řízení vypracoval znalecký posudek, nainstalovaný solární systém ohřívá vodu v objektu žalovaného nedostatečně, a to z důvodu v počtu uživatelů. Kdyby v objektu bydlelo méně lidí, ohřeje vodu dostatečně a bylo by jí dost. Zároveň uvedl, že ohledně typu solárního systému záleží na tom, aby to fungovalo, aby měl dostatečnou kapacitu. Solární

(K. ř. č. 1a – rozsudek)

system je tedy závislý na počtu osob, které ho užívají. Každý, kdo dodává solární systém, ví, že rozhodující je kapacita. Dle výpovědi znalce Ing. Vladimíra Chalupného je tedy pro výběr typu solárního systému (aby fungoval) rozhodující počet osob, které ho mají užívat. Žalobce pak ve své výpovědi sám uvedl, že se žalovaného na počet osob v jeho domě (resp. na počet uživatelů) neptal. Žalovaný uvedl, že předpokládal, že žalobce bude vycházet z velikosti domu a z podlahové plochy. Žalobce je odborník a při uzavírání ústní smlouvy o dílo se žalovaným, jejímž předmětem byla dodávka a montáž solárního systému za účelem zvýšení kapacity teplé užitkové vody v domě žalovaného č. p. 41 ve Vošticích, měl jednat se znalostí a pečlivostí odborníka a měl vědět, co je rozhodující pro výběr určitého typu solárního zařízení, resp. že rozhodující je počet uživatelů, a měl se na počet uživatelů zeptat žalovaného, což však dle svého tvrzení neučinil. Žalovaný po převzetí díla včas reklamoval vady díla spočívající v nesplnění kapacitních podmínek, v tom, že voda je málo ohřívána. Dle výpovědi znalce byla voda málo teplá z toho důvodu, že nebyl vybrán správný typ solárního zařízení odpovídající počtu uživatelů v domě žalovaného. Žalobce žalovaným opakovaně vytykanou vadu neodstranil (resp. technické oddělení firmy Vaillant Group, s. r. o., doporučilo změnit sklon panelů na úhel 45°, což žalobce provedl, avšak žalovaný nadále reklamoval nefunkčnost systému a nedostatek teplé vody). Žalobce další reklamace žalovaného neuznal a vadu díla spočívající v nesplnění kapacitních podmínek a v nedostatku teplé vody neodstranil. Žalovaný tedy dopisem ze dne 11. ledna 2012 od smlouvy o dílo odstoupil, přičemž důvodem odstoupení byla skutečnost, že dílo nespĺňuje kapacitní podmínky. Dle názoru odvolacího soudu žalovaný odstoupil od smlouvy o dílo důvodně, neboť vada díla spočívající v tom, že dílo nemá funkční vlastnosti, kterých mělo být dosaženo, byla zjištěna a nebyla žalobcem odstraněna. U solárního systému je k posouzení toho, čeho mělo být dosaženo, tj. jakých funkčních vlastností měl systém dosahovat, rozhodné to, kolik osob z něho bude čerpat vodu. Žalobce pak sám uvedl, že se na počet osob žalovaného neptal, dovozoval, že uživatelů je maximálně šest, dle žalovaného jich v objektu bydlelo osm. Systém funkční vlastnosti požadované žalovaným nemá, resp. nedošlo ke zvýšení kapacity teplé užitkové vody. Bylo na žalobci, aby se jako odborník řádně zeptal na to, co je podstatné pro výběr určitého typu solárního zařízení. Žalobce však sám uvedl, že se na počet uživatelů žalovaného neptal a dodal žalovanému solární systém pro málo osob (resp. dodal solární systém, který nedostatečně ohřeje vodu pro počet uživatelů v domě žalovaného), což jde k tíži žalobce. Žalobce jako zhotovitel pak odpovídá i za vady díla, jejichž příčinou byla nevhodnost pokynů objednatele, jestliže nespĺnil svou povinnost a objednatel na nevhodnost pokynů neupozornil. Žalobce však v tomto řízení ani netvrdil, že by postupoval dle nevhodných pokynů žalovaného, tzn., netvrdil, že by žalovaný požadoval pouze vyměnit bojler 200 litrů za bojler 300 litrů za účelem zvýšení kapacity teplé užitkové vody, ani netvrdil, že by žalovanému řekl, že podstatné pro výběr typu solárního zařízení je počet osob, které ho mají užívat. I kdyby tedy žalovaný chtěl dodat solární systém za účelem zvýšení kapacity teplé užitkové vody v jeho domě a jeho pokyny by spočívaly v tom, že stačí vyměnit bojler 200 litrů za bojler 300 litrů (existence takových pokynů žalovaného však nebyla v řízení žalobcem ani tvrzena), odpovídal by žalobce za vadu díla spočívající v nesplnění kapacitních podmínek, neboť ani netvrdil, že by žalovaného na event. nevhodnost jeho pokynů upozornil. Nelze tedy než uzavřít, že z důvodu existence vady spočívající v nesplnění kapacitních podmínek a jejího neodstranění žalobcem bez zbytečného odkladu žalovaný důvodně od smlouvy o dílo odstoupil. V důsledku odstoupení žalovaného od smlouvy o dílo se smlouva o dílo od počátku ruší a žalobce tedy nemá nárok na zaplacení ceny díla.

(K. ř. č. 1a – rozsudek)

Rozsudek okresního soudu tedy byl ve smyslu § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. změněn a žaloba byla zamítnuta.

Žalobce nebyl v řízení před okresním soudem úspěšný a je tedy povinen nahradit žalovanému náklady tohoto řízení. Náklady řízení žalobce v řízení před okresním soudem spočívají v nákladech jeho právního zastoupení, a to v odměně za pět úkonů právní služby á 7.180 Kč (převzetí zastoupení, písemné vyjádření ze dne 29. 5. 2012, účast u jednání okresního soudu dne 20. 9. 2012, dne 3. 10. 2013 a dne 27. 11. 2013), v pěti paušálních náhradách hotových výloh á 300 Kč a v DPH ve výši 7.854 Kč, celkem činí náklady žalovaného v řízení před okresním soudem 45.254 Kč (§7 bod 5, § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., § 137 odst. 3 o. s. ř.).

Žalobce je povinen ve smyslu § 148 odst. 1 o. s. ř. nahradit České republice – Okresnímu soudu v Ústí nad Orlicí náklady řízení ve výši 3.974 Kč (znalečné znalce Ing. Vladimíra Chalupného).

Žalobce nebyl v odvolacím řízení úspěšný a je tedy povinen nahradit žalovanému náklady tohoto řízení. Náklady odvolacího řízení žalovaného spočívají v nákladech jeho právního zastoupení, a to v odměně za dva úkony právní služby á 7.180 Kč, ve dvou paušálních náhradách hotových výloh á 300 Kč, v jízdě právního zástupce žalovaného z Ústí nad Orlicí do Hradce Králové a zpět ve výši 741 Kč, v náhradě za ztrátu času ve výši 600 Kč, v DPH ve výši 3.423,21 Kč a v zaplaceném soudním poplatku ve výši 7.590 Kč; celkem činí náklady odvolacího řízení žalovaného 27.314,21 Kč (§7 bod 5, § 13 odst. 3, § 14 odst. 3 a 4 vyhl. č. 177/1996 Sb., § 137 odst. 3 o. s. ř.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku je dovolání přípustné, jestliže rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu nebyla řešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Takové dovolání se podává do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu se sídlem v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Ústí nad Orlicí. Dovolání lze podat pouze z důvodu, že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci (§ 237 a § 241a o. s. ř.).

V Hradci Králové dne 23. října 2014

JUDr. Dana Mazáková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Eva Šmejkalová

(K. ř. č. 1a – rozsudek)

51Si 283/2017 – žádost

Text těla emailové zprávy z podání 33330/2017

Od: xxx@seznam.cz

Komu: podatelna@osoud.uno.justice.cz

Kopie:

Předmět: žádost o informace

Vážený Okresní soude v Ústí nad Orlicí,

požaduji toliko podle 106/1999 Sb, poskytnout mi anonymizované rozhodnutí ve věci
5 C 15/2012

konečné rozhodnutí. Následně rozhodnutí odvolacího soudu 26 Co 187/2014.

Za jeho vyřízení a zaslání děkuje TS, nar.xxxx, XXXXXX.

xxx@seznam.cz

Okresní soud v Ústí nad Orlicí

562 17

Pan
TS
XXXXX
XXXXXX

VÁŠ DOPIS ZNAČKY

NAŠE ZNAČKA
51 Si 283/2017

VYŘIZUJE
Jan Gregar

ÚSTÍ NAD ORLICÍ
19.09.2017

Věc: **Žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb.**

Na základě Vaší žádosti ze dne 15.9.2017 Vám v příloze zasilám požadovaná anonymizovaná rozhodnutí.

S pozdravem

Bc. Jan Gregar, v.r.
ředitel správy soudu

Přílohy:

- Rozsudek 5C 15/2012-68
- Rozsudek 26Co 187/2014-107

TELEFON
465 567 111

FAX
465 523 269

BANKOVNÍ SPOJENÍ
Česká národní banka Hradec Králové
č. ú. 1220611/0710

IČ
00025038

ID datové schránky
rjrabj7